

Rēzeknes Valsts 1. ģimnāzijā viesojas Cēsu Mazais teātris ar izrādi “Distance”

Izrāde veidota dokumentālā teātra estētikā. Stāstu veido pašu aktieru atmiņas par viņu pusaudžu gadiem, par piedzīvoto, pieļautajām kļūdām, par dažāda veida atkarībām pusaudžu gados. Četri aktieri, kuri pārstāv dažādas paaudzes, runā ne tikai par atkarībām no dažādām apreibinošām vielām, bet arī par līdzatkarību. Meklē atbildes uz jautājumiem: “Kas veicināja to?” un “Kā tas ietekmējis turpmāko dzīvi?”

Izrāde uzrunāja ikvienu skatītāju. Latviešu valodas un literatūras skolotāja I. Prikule: “Aktieru vēstījums par viņu pusaudžu gadiem, tajos piedzīvoto un pieļautajām kļūdām, par saskarsmi ar alkohola un smēķēšanas atkarībām, par bulinga problēmu skolā, līdzatkarības jautājumi mudina domāt par to, kādas sekas tas atstāj uz turpmāko dzīvi. Izrāde rosina pārdomāt un diskutēt par jauniešu problēmām mūsdienās.”

Skolēnu viedokļi:

Izrādē izmantoti interesanti improvizācijas elementi, skolēni iepazīst kustību teātri, darbība norit dinamiski. Redzētā izrāde par atkarībām lika aizdomāties par šo aktuālo problēmu mūsdienās. Tā spēja “paķert” mani kā skatītāju ar tās radošo pieeju, kā atainot to tā, lai katra prātā un zemapziņā ietrīsētos kāda stīga, kas liktu aizdomāties un saprast. Aktieri izcili izstāstīja savu stāstu, pielietojot dažādus skaņu specefektus un atribūtus. Tas dažbrīd pat uzdzina zosādu. Manuprāt, skatuves māksliniekiem izdevās nodot savu vēstījumu par to, ka, lai nepazaudētu sevi kādā dzīves posmā, būtu nepieciešams pilnībā atturēties no atkarību izraisošajām vielām, jo vēlāk var rasties neatgriezeniskas sekas, kā arī nevajag *pavilkt* līdzī savus līdzcilvēkus, jo tas var beigties arī letāli. Kopumā ļoti apbrīnoju spēju tik ļoti kvalitatīvā veidā ieinteresēt mūs, jauniešus, jo parasti ir tā, ka šī atkarību tēma jau ir vairākkārt dzirdēta un nav vairs interesanta, jo visi taču zina, kā pareizi jādzīvo, bet šī izrāde spēja uzrunāt klausītājus ar aktieru stāstu. /Elīza/

Izrāde, kas atklāj dzīves grūtības, piemēram, atkarību problēmas, emocionālo traumu vai morāles dilemmu, spēja uzrunāt mani, jo tā ne tikai stāsta stāstu, bet arī ļauj sajust un izdzīvot to caur aktieru darbu, dekorācijām un mūziku. Šāda veida māksla palīdz mums, jauniešiem, izprast, cik svarīgi ir pieņemt pārdomātus lēmumus un apzināties savas rīcības sekas. Es uzskatu, ka teātra izrāde „Distance” ir ļoti veiksmīga, jo tā lika aizdomāties man par savām tagadnes izvēlēm, kas var ietekmēt manu nākotni. Es gribētu redzēt šādus vēstījumus biežāk, jo tas palīdz veidot ne tikai inteligentu skolas vidi, bet arī atbalstīt jauniešus ceļā uz pieaugušo dzīvi. /Demija/

Izrāde uzsvēra, cik viegli cilvēks var nonākt atkarības varā un cik grūti ir no tām atbrīvoties. Tika parādīts, kā atkarības lēnām iznīcina ne tikai paša cilvēka dzīvi, bet arī attiecības ar tuviniekiem. Stāsti par ģimenes ciešanām un zudušajiem dzīves gadiem, kas aizgājuši vējā, lika aizdomāties par katra lēmuma sekām. Mūzika bija izrādes neatņemama sastāvdaļa. Melodijas radīja trauksmainu fonu, kas sasauca ar varoņu emocionālo stāvokli. Kopumā izrāde bija spēcīgs atgādinājums par atkarību graužošo spēku. Tā lika pārdomāt dzīves vērtības un mudināja novērtēt cilvēkus sev līdzās, pirms nav par vēlu. /Lāsma/

Izrādes idejas pamatā ir aktieru piedzīvotās atmiņas, piedzīvojumi un piedzīvotais. Būtiskākais, kas izrādē tika akceptēts, ir alkohola un smēķēšanas atkarība, nīrgāšanās skolā, kas atstāj iespaidu uz turpmāko dzīvi un veselību. Izrāde man lika aizdomāties par pareizu rīcību un atbildību, lai neizniekotu savu jaunību. Katrs mācās no savām kļūdām un gūst sev jaunu mācību. Izrāde ir pamācoša, aktieru stāstījums - pārlicinošs. /Madara/

Izrāde par atkarībām un līdzatkarību bija kā drosmīgs un atklāts dialogs starp skatītājiem un četriem aktieriem. Teātra estētika ļāva izrādei kļūt par patiesības spoguļi – stāsti, kas balstīti uz pašu aktieru personīgām atmiņām, atklāja ne tikai smeldzi un sāpes, bet arī cerību un iespēju izlauzties no atkarību slazdiem. Katrs izstāstītais notikums radīja jautājums: Kas veicināja šo ceļu? Kā tas mainīja dzīvi? Ja es būtu rīkojies savādāk, vai tas būtu mainījis citu cilvēku dzīvi? Šie jautājumi vienmēr paliks neatbildēti. Izrādes vizuālā valoda bija tikpat spēcīga kā tās stāstījums. Dekorācijas šķita kā dzīva, mainīga ainava, kas iemiesoja gan haosu, gan iekšējo pasauli, kuru cilvēki piedzīvo, saskaroties ar atkarībām. Izrādē nebija ne moralizējoša toņa, ne izdarītu secinājumu – tā ļāva mums pašiem spriest un sajūst stāstu dziļumu. Tas bija kā smalks dzīves audekls, kurā katrs varēja atrast savas nianšes, pārdomāt savas attiecības ar līdzatkarībām un apreibinošām vielām. /Laima/

Cēsu teātra iestudētā izrāde “Distance” man lika aizdomāties par aktuālām tēmām sabiedrībā, piemēram, alkohola, *veipošanas* ietekmi uz cilvēka veselību un dzīvi, kas bieži vien vairāk vai mazāk skar sabiedrību. Man patika, ka katrs no stāstiem bija pārdomāts, ar dažādām dekorācijām/elementiem, kuri piesaistīja uzmanību un ļāva labāk izprast katru stāstu. Katrs no četriem aktieriem bija iejuties savā tēlā, tam apliecinājums - brīnišķīgā aktierspēle uz skatuves. Kopumā izrāde “Distance” sniedza vērtīgu mācību par ikdienas izvēļu nozīmi nākotnes dzīvē, kā arī iedrošināja domāt par to, ka dzīvē nekad nav par vēlu kaut ko mainīt. /Tīna/

Manuprāt, Cēsu aktieru iestudētā izrāde “Distance” bija pārdomāta, tā ne tikai izstāstīja reāli piedzīvoto par atkarību ietekmi uz cilvēku, bet arī parādīja iespējas pieņemt lēmumu un mainīties. Bija padomāts ne tikai par stāstu, ko aktieri mums atklāja, bet arī par vizuālo noformējumu un redzes gleznām, kas pastiprināja kulminācijas brīžus ar mūziku fonā. Šīs visas sajūtu gleznas radīja aizrautību, skatoties izrādi, kā arī paspilgtināja katra aktiera stāstu. Es izjutu emocionalitāti, aizkustinājuma brīžus un secināju to, ka nekad nav par vēlu dzīvē kaut ko vērst par labu sev. /Brigita/

Izrāde “Distance” ir emocionāli piesātināta un skatītāju neatstāj vienaldzīgu. Aktieru personiskās atmiņas piešķir stāstam patiesumu un ticamību, mudina aizdomāties par aktuālajām tēmām – atkarībām un līdzatkarībām. Izrāde nevienu nemāca un nepāraudzina, bet gan ļauj katram saprast savu rīcību un secināt. Četri dažādi dzīvesstāsti atklāj, kā atkarības un līdzatkarības saknes ietekmē cilvēka dzīves gaitu. “Distance” ir izrāde, kas uzrunā un palīdz saprast, cik būtiski ir risināt atkarību problēmas jau to saknēs. Noteikti iesaku šo izrādi noskatīties ikvienam jauniešiem, jo problēmas skar visu mūsdienu sabiedrību. /Kristiāna/

Izrāde “Distance” izcēla mūsdienu problēmu aktualitāti starp jauniešiem. Aktieru runas bija galvenais atribūts šajā izrādē, kas ļoti pastiprināti attēloja aktuālās problēmas, piemēram, alkohols, *veips*, bulings. Kastes, bumbas, salmiņi, salvetes u.c. atribūti arī palīdzēja izprast izrādi vairāk. Mani visvairāk uzrunāja kastes, kuras

palīdzēja izprast varoņu emocijas, īpaši Mārtaņa stāstā. Kastes bija kā “smagums”, kas tiek uzlikts uz varoņu pleciem. Arī mūzika palīdzēja attēlot saspringuma brīžus izrādē. Kopumā izrāde liek pārdomāt par to, kā nevajadzētu pazaudēt savus dzīves gadus. Izrāde mudināja jauniešus kritiski izvērtēt savu dzīvi un attieksmi pret atkarībām. /Luīze/

Izrādē “Distance” spilgti atklājas mūsdienu jauniešiem aktuālās problēmas un to sekas, kas liek aizdomāties dziļāk, pat ja pašam tās nav aktuālas. Īpaši iespaidīgs bija vīrieša tēls par alkohola atkarību, kuru simbolizēja garš, sarkans diegs un tukšās alkohola pudeles – ļoti precīzs un izteiksmīgs attēlojums. Izrāde ir pamācoša un aktuāla ne tikai jauniešiem, bet arī vecākiem cilvēkiem, kuri cīnās ar atkarībām. Tā mudina pārdomāt šīs problēmas un to ietekmi uz dzīvi un ģimenes locekļiem. /Viktorija Dārta/

Apmeklēju izrādi “Distance”, kas norisinājās Rēzeknes Valsts 1. ģimnāzijā. Esmu sajūsmināta par to, ka šī izrāde bija ļoti mūsdienīga un aktuāla. Galvenā problēma izrādē bija atkarība, kas mūsdienās ir viens no lielākajiem pusaudžu ienaidniekiem un var sabojāt visu turpmāko dzīvi. Manuprāt, visas tēmas, kas tika minētas izrādē, parādīja mums to, no kā mēs vēlamies izvairīties savā dzīvē, un to, ko mums vajadzētu darīt, lai izbēgtu no nevēlamas dzīves.

Man ļoti patika, ka aktieri bija labi sadzirdami un interesanti klausāmi, jo viņi lietoja mūsdienīgus vārdus un mainīja intonācijas. Arī modernās dekorācijas, manuprāt, palīdzēja izprast tematu. Ļoti patika Mārtaņa izmantotie atribūti – kastes radīja spiediena sajūtu, bet diegi simbolizēja atkarību. Esmu pateicīga par iespēju piedalīties šādā izrādē, jo tā mudina mūs aizdomāties par savu dzīvi. /Valērija/

Izrāde "Distance" ir piemērota dažāda vecuma skolēniem. Izrādē tika akcentēti dažādi būtiski jautājumi, piemēram, alkohola un smēķēšanas ietekme uz cilvēka ikdienu. Tika stāstīts arī par līdzatkarību, proti, tā dažreiz mēdz būt vēl ļaunāka nekā atkarība. Katrs no četriem galvenajiem varoņiem atklāja savu skaudro pieredzes stāstu, liekot aizdomāties par to, kas dzīvē ir patiesi svarīgi. Vizuālie efekti bija diezgan īpatnēji un neparasti, tomēr ļoti saistoši. Patiešām iedvesmoja fakts, ka izrāde neuzspiež padomus par to, kas ir slikti un kas ir labi, bet gan liek aizdomāties par sekām un pašiem pieņemt lēmumu, kā rīkoties. /Laima/

Skatoties izrādē "Distance", man patika aktierspēle un veids, kā viņi atklāja un izspēlēja savas dzīves situācijas. Muzikālais pavadījums palīdzēja uztvert emocijas un aktieru attēloto iekšējo cīņu ar savām atkarībām. Arī dekorācijas tika izmantotas interesanti, tas bija vienkāršas, bet iedarbīgas. Atkarības, par kurām tika runāts, ir aktuālas mūsu laikā, īpaši pusaudžiem. Dalīšanās personīgajā pieredzē pārliecina un liek citiem aizdomāties par to, vai izvēlos pareizo ceļu, bet varbūt nepieciešams ko mainīt. /Melanija/

Izrāde "Distance" aktualizēja ļoti svarīgu problēmu, kas īpaši skar arī mūsdienu jauniešus. Tā ir atkarība. Izrādē tika attēloti četri stāsti no aktieru dzīves pusaudžu gados, kāda atkarība viņiem bija, kas viņus motivēja cīnīties ar šo problēmu un kā viņi to atrisināja. Izrādes laikā tika pielietoti dažādi vizuālie un skaņas efekti, kas piesaistīja skatītāju uzmanību, piemēram, balona sprādziens, kas simbolizēja kauju vai brilles, kas attēloja zilumu zem acs. Manuprāt, šī izrāde ir ļoti noderīga gan pieaugušajiem, gan arī jauniešiem, lai raisītu pārdomas par savu ikdienu un kaitīgiem ieradumiem un, iespējams, pat motivēja jauniešus atrisināt šo problēmu, ja tāda pastāv. /Katrīne/

Izrāde "Distance", ko ģimnāzijā skatījāmieš, ir drosmīga un emocionāli spēcīga, kas parāda dažādu atkarību ietekmi uz cilvēka ķermeni, prātu un dzīves kvalitāti. Pārlicinošais veids, ar kādu aktieri dalījās ar savu dzīves ne tik pozitīvo pieredzi, jauniešus emocionāli piesaistīja un nelika garlaikoties. Izrādes centrā ir cilvēka cīņa ar sevi – ar savām vājībām, ko veicina atkarības. Noformējums, kas izmantots, ir visai neparasts, sadzīves lietas pielietotas dažādi, piemēram, dzijas kamols saistījās ar lamatām, kurās atkarīgais pats sevi iesloga.

Rekomendēju izrādi noskatīties ikvienam, kurš meklē atbildes uz sarežģītiem jautājumiem par nelabvēlīgām dzīves izvēlēm. /Marta/

Redzētā izrāde „Distance” man šķita ļoti interesanta un pamācoša tieši pusaudžiem, jo viņi bieži saskaras ar dažādām atkarībām. Vai tiešām vērts tērēt tik daudz laika, lai pieņemtu pareizo lēmumu un spētu atteikties? Vai tiešām nav iespējams cīnīties ar atkarību, ja tāda ir, un vai ir vērts meklēt sev partneri tieši tādu, kāds bija iepriekš? Vai vērts atkārtot to pašu, kas kādreiz piedzīvots, vai skolā pazemot kādu, kurš ir citāds? Man tas lika aizdomāties par daudzām lietām, kas notiek arī pie mums, par maniem tuvākajiem draugiem, kā arī apsvērt, vai nav pienācis laiks kaut ko mainīt. /Diāna/

Sagatavoja LSS koordinatore S. Arbidāne